

Hoe God op dit moment naar de kerk en de wereld kijkt.

De coronacrisis grijpt diep in op ons leven. Het mag de één gemakkelijker afgaan dan de ander, maar niemand blijft persoonlijk of ook maatschappelijk buiten schot. Veel mensen moeten er niet aan denken dat God hierachter zit. Ze willen zich God blijven voorstellen als een God van genade en verlossing. Toch is het Bijbels gezien een onloochenbaar feit dat God achter de coronacrisis zit, actief of passief. God doet het Zelf of heeft toestemming gegeven aan de macht van het kwaad om met deze beproeving de wereld pijn te doen. Voor de wereldburgers maakt het weinig verschil. Zij zullen zeggen 'het maakt niet uit of je nu door de kat of door de hond gebeten wordt.' Zij geloven niet in God. Voor veel gelovigen is de gedachte 'dat God erachter zit' echter onverdraagbaar. Het is raadzaam voor deze mensen om de oude profeten nog eens te lezen. Via mensen als Jesaja, Jeremia en Ezechiël haalt God ons uit de droom. God is vasthoudend en geduldig, liefdevol en sterk in de verlossing, maar in het oordeel kan Hij rigoureuus en meedogenloos zijn. Uit de profeten wordt ook duidelijk wat voor de HEERE God de dingen zijn die Zijn toorn opwekken: *Ongehoorzaamheid* aan Zijn geboden én *geweld* is zeker ook een issue voor God, geweld tegen kinderen.

Kerk en wereld.

Wij hebben de neiging om het onderscheid tussen kerk en wereld sterk te accentueren. Terecht, meen ik. Toch valt niet te ontkennen dat de afgelopen 70 jaar het overgrote deel van de kerkelijke mensen de kerk hebben verlaten. Wie bij onkerkelijke mensen in Nederland een of twee generaties teruggaat stuit vaak op kerkelijke wortels. Ook is er is goede reden om van een post-christelijke samenleving te spreken. De invloed van vroeger is onmiskenbaar. Soms hoor je hen zelfs nog over 'de Calvinist in mij.' Is het fair om alleen die 20% van de Nederlanders – mensen die aangeven bij een kerk te horen – als kerkelijk te beschouwen? Hoe zou God ons in Nederland zien? Het zou zomaar kunnen dat God al deze mensen meerekent en de kerk ziet in twee delen: In termen van trouw aan het geloof in Jezus en de geboden van God óf afvallig aan het geloof en de levenswandel die daarbij past. Wat dit betreft ligt de situatie van Israel wellicht iets gemakkelijker. Een Jood blijft altijd een Jood of hij gelovig is of niet. God telt hen allen mee, hetzij ten goede hetzij ten kwade. Niet alleen de Joden die naar de synagoge gaan, maar ook de seculiere Joden tellen mee wanneer God Zich een indruk vormt van het geloof en de toewijding van Zijn volk.* Dit zou dus voor de kerk ook zomaar het geval kunnen zijn. Wanneer dit zo is – als God de kerkverlaters meetelt – staat de kerk in Nederland er veel slechter voor. We zouden in dat geval Bijbels gezien over de kerk kunnen spreken van de 'rest'. Als het dat is.

Twee kardinale fouten van de kerk.

1. De kerk maakt – tegen de aanwijzingen van de Heere in – de vrouw gelijk aan de man.

De scheiding tussen kerk en wereld is vermoedelijk minder scherp te trekken dan wij denken. Maar laten we ons dan nu richten op de kerk. Ik behoor tot de NGK die in de laatste decennia van de 20ste eeuw sterke bezwaren maakte tegen veranderingen die de GKS in die tijd kenmerkten: *De vrouw in alle ambten* en *de acceptatie van homoseksualiteit*. Inmiddels is mijn kerk ook zover. Begin deze eeuw werd *de vrouw in alle ambten* een feit en vorig jaar ontvingen mensen met een homoseksuele levenswijze ruim toegang tot onze gemeente. Waar ligt de wortel van deze veranderingen?

Wat in de tijd van *de Verlichting* is begonnen lijkt na enkele eeuwen ook de kerken bereikt te hebben. Beroemd is de uitspraak van Descartes in 1644 'Cogito ergo sum' (Ik denk dus ik ben.) Het bestaan van God was lastig te bewijzen, vond men in die tijd. De mens was in ieder geval zeker van zijn eigen bestaan. Dat werd de laatste zekerheid. In de tijd van *de Verlichting* werd het centrum van de wereld verlegd van de hemel naar de aarde. God boven ons, werd de mens naast ons. De hiërarchie van vóór die tijd werd plat. De Bijbel ziet dit anders. Volgens de apostel Paulus loopt de

hiërarchie van God trapsgewijs naar Christus en vervolgens naar de man en dan naar de vrouw. 1 Korinthe 11:3 *Maar ik wil dat u weet dat Christus het Hoofd is van iedere man en de man het hoofd van de vrouw en God het Hoofd van Christus.*

Vóór besluit ‘de vrouw in alle ambten’ **Ná besluit ‘de vrouw in alle ambten’.**

God				
Christus				
Man	God	Christus	Man	Vrouw
Vrouw				

Het is niet zonder schade wanneer men de van God gegeven hiërarchie aantast. Deze is o.a. fundamenteel voor onze verlossing. Om iets te noemen: God is de Vader en Jezus is Gods Zoon. Dit gegeven is van wezenlijke betekenis voor de redding van de wereld. De Zoon kon de Vader gehoorzamen tot de dood, ja de dood aan het kruis. Filippenzen 2:5-11 Op die wijze – langs de weg van de gehoorzaamheid – heeft God door Christus de wereld gered. Er is dus helemaal niets mis met gehoorzaamheid. Het past de mens om God te gehoorzamen. Zo is voor God ook het onderscheid man/vrouw een belangrijk punt. Ook man en vrouw zijn gelijkwaardig, maar niet gelijk. Dit raakt *het ambt* en ook *het huwelijk*. De vrouw moet in het huwelijk (Efeziërs 5:24) en ook in de kerk (1 Timotheüs 2:9-15) ondergeschikt zijn aan de man. Onze NGKerk heeft begin deze eeuw – tegen de uitdrukkelijke aanwijzingen van de HEERE – het onderscheid weggenomen, alle ambten geopend en daarmee de vrouw gelijk aan de man verklaard. Dit is een gevoelig punt omdat het de ambten zijn van waaruit leiding gegeven moet worden aan de kerk. Nu men bij de toegang tot de ambten geen rekening meer houdt met Gods nadrukkelijke aanwijzingen, is de geestelijke leiding die van de kerkenraad en de ambten uitgaat zwaar beschadigd.

2. De kerk legitimeert de homoseksuele levenswijze.

Het zijn de mannen broeders die de ambten hebben opengesteld voor de vrouw. Een van de eerste en grote afwijkingen van de uitdrukkelijk inzetten van de HEERE – in de nieuwe situatie van de vrouw in alle ambten – is de legitimatie van de homoseksuele manier van leven. In het kerkelijke rapport over homoseksualiteit van de NGK wordt nog het volgende geconstateerd: *‘In vrijwel alle rapporten en andere literatuur wordt erkend dat de Schriftgegevens één kant uitwijzen. Homoseksualiteit wordt categorisch veroordeeld, zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament.’ *** Ondanks het feit dat men zich hiervan blijkbaar terdege bewust is, komt men toch met een meerderheidsadvies dat pleit voor de acceptatie van de homoseksuele relatie. In de NGKerk van Ede heeft dit geresulteerd in o.a. de volgende beslissing: *‘Een homoseksuele geaardheid is geen belemmering voor lidmaatschap van onze gemeente. Ook homoseksuelen met een relatie zijn welkom als lid van onze kerk. Gelovigen in een homoseksuele relatie zijn van harte uitgenodigd om openbare belijdenis van hun geloof af te leggen. Op die belijdenis kan, als bij ieder ander, de doop volgen voor wie nog niet gedoopt is.’ **** Op deze manier heeft de kerkenraad van de NGK Ede – tegen de uitdrukkelijke wil van God in – de homoseksuele relatie gelegitimeerd.

3. De kerk heeft met ‘de vrouw in alle ambten’ en ‘de acceptatie van homoseksualiteit’ het onderscheid kerk en wereld uitgewist.

Wie op dit moment een kerkdienst bijwoont van de NGKEde (Proosdijkerk) of via de video ziet feitelijk een dienst waar weinig mee aan de hand lijkt. Natuurlijk kan men dit of dat liever anders zien, maar op zich zijn het diensten zoals men gewend was. Dat is het bedrieglijke. Ogenscheinlijk is er weinig aan de hand. Toch heeft de kerkenraad met bovenstaande beslissingen de gemeente meegenomen van het begin van Romeinen 1 en naar het einde van Romeinen 1:18-32 verplaatst. De

kerk is meegegaan met een wereldse manier van denken over vrouwen- en homo-emancipatie. Zonder dat men het zich lijkt te realiseren heeft men – met de toelating van de vrouw in alle ambten – gebroken met een traditie van eeuwen die in overeenstemming is met de nadrukkelijke aanwijzingen van de Heere. Vrouwen voelen zich mogelijk bevrijd van historische banden, maar echte vrijheid wordt Bijbels gezien altijd begrensd door Gods aanwijzingen. De Vrijheid waarin de vrouw zich bevindt heeft zich losgemaakt van Gods bepalingen. Ook heeft men door een belangrijke en evidente afwijzing door God – de homoseksuele levenswijze – te omarmen de weg vrijgemaakt voor de nieuwe norm: het Geluk van de mens. Zonder het te weten bevinden we ons nu als kerkelijke gemeente in de wereld waar de G van God vervangen is door de G van menselijk Geluk. De V van ‘Vrijheid door God’ is veranderd in Vrij van God. De weg van God – wat is in overeenstemming met de Bijbel – is in principe verlaten. De PKN is de NGK reeds voorgegaan op deze weg en de GKV volgt. De CGK is – vanwege de dwarsverbanden met andere kerken – reeds aangetast door deze manier van denken en doen.

Tenslotte: Er zijn twee anti-christelijke emancipatiebewegingen die de wereld veranderen.

Europa is in gelovig opzicht de kraamkamer van de wereld. Verandert het geloof dan verandert ook de wereld. Mensen die zich van deze dingen bewust worden zullen zich realiseren dat de twee emancipatiebewegingen van dit moment *de vrouwen- en de (gender) homobeweging* een zeer sterke invloed uitoefenen om de wereld te veranderen naar hun perspectieven. De invloed van deze groepen is merkbaar en voelbaar tot in de hoogste politieke kaders van Nederland, maar bijvoorbeeld ook van de Europese Gemeenschap en de VN. We zien de gevolgen hiervan o.a. in de Europese druk op de wetgeving van de Oost Europese Staten zoals Polen en Hongarije en de legalisering van de abortus in Argentinië, dat deze week als journaalnieuws werd gebracht. Kerkmensen bevinden zich op dit moment midden in de wereld waar de nieuwe Vrijheid en het Geluk de norm bepaalt. Ons land heeft de abortus gelegaliseerd tot 24 weken, terwijl het hartje van zo’n kindje al klopt in de zesde week. Onder het mom van ‘vrijheid’ is hiermee een diepe wens van de vrouwenbeweging in vervulling gegaan. Wie de God van de Bijbel enigszins kent, weet dat Hij het doden van kinderen hoog opneemt. God gaat dit geweld tegen Gods schepsel niet accepteren. *Geluk en Vrijheid* zijn de nieuwe afgoden waardoor ook kerkmensen zich nu laten leiden. Dit is het einde van de kerk. Ieder mens moet nu tot een persoonlijke keus komen. De Bijbel is Gods Woord. Wie in de Heere Jezus gelooft moet zich ook aan de geboden houden anders wordt de toegang tot Gods Koninkrijk gesloten. In het laatste Bijbelboek wordt het geloof in Jezus - niet toevallig - altijd samen genoemd met het doen van Gods geboden. Openbaring 14:12 *Hier zien we de volharding van de heiligen. Hier komen openbaar die de geboden van God en het geloof in Jezus in acht nemen.* Zie ook Openbaring 12:17.

Drs. G. de Lange

Bennekom, december 2020

* Het is bekend hoe de scheidslijnen onder het Joodse volk liepen in de tijd van het Oude Testament. Op dit moment zal God echter onderscheiden tussen de Messias-belijdende Joden en de anderen die Jezus (nog) niet als hun Verlosser en Heere hebben aangenomen. Wel staat het hele Joodse volk nu weer bij God op de radar en heeft Hij de (gedeeltelijke) verharding van hun hart weggenomen. Romeinen 11:25

** Ambt en homoseksualiteit: een Bijbels verantwoord perspectief? Rapport van de Commissie Ambt en Homoseksualiteit ten behoeve van de Landelijke Vergadering Zeewolde 2013 van de Nederlands Gereformeerde Kerken. pag. 19

*** Beleidslijn inzake homoseksualiteit. Kerkenraad NGK Proosdijkerk Ede 2019